

Sisältö

1 Javaruksen Erä r.y:n alkutaipaleelta.....	1
1.1 Seuran syntysanat Kemilän pirtissä 1974.....	1
1.2 Ensimmäinen puheenjohtaja Taisto Kantola.....	1
2 Toiminnan käynnistämistä.....	2
2.1 Riistanhoitotyötä alkumetreillä.....	2
2.2 Ensimmäinen johtokunta järjestäytyy.....	2
2.3 Ampumatoiminta heti mukaan seuran toimintaan.....	3
3 Yhteistoimintaa naapuriseurojen kanssa.....	3
3.1 Vuoden 1981 toiminnasta poimittua.....	3
4 Koulu kyläseuran käyttöön 1983.....	4
4.1 Ensimmäinen kokous koululla ja seuran hirvenhiihtäjiä SM -kisoihin.....	4
5 Aktiivijäseniä muistetaan seuran viirillä 10 -vuotisjuhlassa.....	4
5.1 Ensimmäiset radiopuhelimet ja koiratutkat käyttöön.....	5
5.2 Ensimmäiset hirvikokeet seuran alueella 1987.....	5
6 Vuoden 1989 tapahtumia.....	6
6.1 Maanvuokraajia muistetaan.....	6
6.2 Sihteerivaihdos ja riistakolmiolaskennat aloitetaan.....	6
7 Ensimmäiset naiset hirviporukkaan 1990.....	6
7.1 Panostus riistanhoitoon jatkuu 1991.....	6
8 Olavi Ylisuutari aloittaa seuran puheenjohtajana 1992.....	7
8.1 Reino Törmänen luovuttaa sihteerin tehtävät Erkki Mikkoselle 1993.....	7
9 Voitto Suopanki puheenjohtajaksi 1994.....	8
9.1 Seuran ensimmäinen koiranäyttely 1995.....	8
10 Taisto Kantola palaa puheenjohtajaksi 1998.....	9
10.1 Hirvenhiihdon SM –kultaa Jari Javarukselle ja Enni Javarukselle.....	9
11 Uuden vuosituhatosen toimintaa.....	10
11.1 Koiranäyttely.....	10
11.2 Haukkutuomarikoulutusta.....	10
11.3 Vuoden 2000 Lapin paras metsästysseura.....	10

1 Javaruksen Erä r.y:n alkutaipaleelta

1.1 Seuran syntysanat Kemilän pirtissä 1974

Seuramme perustettiin jo silloin kun isä lampun osti! Näin voitaneen kai kuvata Javaruksen Erän syntyhistoriaa, koska samoihin aikoihin saatiin kyläämme myös sähköt. Metsästysseuran perustamista oli mietitty jo tovin aikaa ja asiasta oli keskusteltu, mutta lopullisen sysäyksen asia sai kun Aimo Javarus kutsui koolle kylän maanomistajat ja metsästäjät Kemilän pirttiin huhtikuun alkupuolella 1974.

Kutsun olivat kuulleet piiri- ja paikallistason riistaviranomaiset ja niinpä paikalle saapuivat niin Lapin Riistanhoitopiirin päällikkö Pasi Puttonen kuin Kemijärven Riistanhoitoyhdistyksen toiminnanohjaaja Pekka Narkilahtikin. Oman kylän väkeä ja tulevia metsästysseuran jäseniä oli paikalla kymmenen. Aimo Javaruksen kutsun olivat kuulleet Aarre Javarus, Pentti Javarus, Kullervo Javarus, Taisto Kantola, Veikko Kiviniemi, Vilho Kasurinen, Kalle Suopanki, Raija Javarus ja Tauno Javarus.

1.2 Ensimmäinen puheenjohtaja Taisto Kantola

Tällä joukolla Javaruksen Erä perustettiin ja harrastustoiminta seuran puitteissa virallistettiin. Taisto Kantola valittiin seuran ensimmäiseksi puheenjohtajaksi ja Aarre Javarus sihteeriksi/rahastonhoitajaksi. Seuran toiminta alkoi rivakasti, olihan hirvilupien anomusaika käsillä ja perustetulla seuralla ei ollut vielä hehtaariakaan metsästysmaata, mutta se asia korjaantui pikaisesti kun jo perustamista seuraavana päivänä solmittiin vuokrasopimuksia kylän maanomistajien kanssa. Nopeassa tahdissa oli lähes kaikki kylän maat saatu vuokratuiksi Javaruksen Erälle ja niinpä voitiin hirvilupahakemuskin jättää ajoissa.

Metsähallinnon Perä-Pohjolan piirikuntakonttori sitten myönsikin seuran ensimmäiset hirviluvat kylän länsipuolen valtion maille ja seuran vuokramaille. Lupia tuli kaikkiaan kahdelle hirvelle. Molemmat luvat tuli käytetyiksi. Ensimmäinen hirvi saatiin joulukuun 3. päivänä ja toinen hirvi 6. päivänä. Molemmat olivat kylläkin vassoja, mutta hirviä kuitenkin. Hirvipeijaiset pidettiin Välitalossa. Seuraan kuulumattomilta perittiin viiden markan maksu. Peijaisista ylijääneet hirvenlihat myytiin huutokaupalla hintaan 24 mk/kilo. Ei ole lihan hinta noussut.

2 Toiminnan käynnistämistä

2.1 Riistanhoitotyötä alkumetreillä

Seura on panostanut riistanhoitotyöhön voimakkaasti alusta alkaen. Perustamisvuonna 1974 on jo päätetty ostaa nuolukiviä 10 kpl, kaataa haapoja jäniksille ja tehdä lehtikerppuja. Metsäkanalinnut myös huomioitiin sorapaikkojen perustamisen myötä. Ensimmäiset vesilintupöntöt ja ruokintalautat Löysäkkään ja Vähälöysäkkään on tehty 1975 ja viety Maksamoon, Vähä-Komioon, Sokaanlampeen, Liittolampiin, Morkkiin ja Saukkolampiin sekä Heinälampiin. Samana vuonna 1975 seuralla oli hiukan rahaakin, jäsenmaksuina kerättyinä, kun kirjasta löytyy päätös varojen tallentamisesta Postipankkiin.

2.2 Ensimmäinen johtokunta järjestäytyy

Ensimmäisen johtokunnan kokoonpanoa ei löydy papereista, mutta muistitiedon mukaan siihen ovat kuuluneet Aimo, Pentti, Aarre ja Mikko Javarus sekä Veikko Kiviniemi ja Aarne Pasma. Mikko ja Pentti Javaruksen osalta jäsenyys varmistuu vuoden 1975 vuosikokouspöytäkirjassa, jossa todetaan heidät erovuoroisiksi jäseniksi ja tulleen uudelleen valituiksi. Samana vuonna oli kokouksissa keskusteltu pienoishirviradan hankinnasta ja nuorison valistuksesta aseiden oikeaan käyttöön. Pöytäkirjapäätöksenä ovat mm. että ilmakiväärin ja muidenkin aseiden väärinkäyttäjät erotetaan seurasta.

Hirvipeijaisten pitopaikka oli Kalevi Javaruksen talo ja ateriahintana 5 mk/aikuinen ja 2,50 mk/lapsi. Hirvilupia oli saatu vain yksi.

Vuodelta 1976 näkyy päätöksissä uusi riistanhoidon haara; lintujen soidinpaikkojen tuhkaaminen. Yhteismetsän ns. Javaruksen palstaa on aiottu myös saada vuokralle, mutta vuokratoksi on laitettu 150 mk. Metsäkanalinnut todettiin seuran perustamisen alkuvuosina hyvin pieniksi, kun useampana vuonna oli päätetty metson ja pyyn rahoittamisesta. Jänisten hyvinvoinnista on myös huolehdittu. 1976 on jokaisen metsästävän jäsenen tullut tehdä viisi lehtikerppua elokuun loppuun mennessä.

2.3 Ampumatoiminta heti mukaan seuran toimintaan

1977 oli päätetty hankkia seuralle savikiekkokeitin. Heittimen hankinnan ja sopivan ampumaradan paikan selvittelyn saivat tehtäväksi Tuomo Javarus, Taisto Kantola ja Pentti Javarus. Tuomon toimiessa toimikunnan vetäjänä, saatiin vuonna 1978 vuokratuksi Pyykösen perikunnalta 0,4 hehtaarin määräala, jolla Lapin Lääninhallitus myönsi 15.5.1980 oikeuden perustaa haulikkoampumarata. Myöhemmin rata on jouduttu siirtämään alueelta pois omakotitalon rakentamisen vuoksi. Haulikkoampumaharrastus oli alkuvuosina hyvin vilkasta. Omien kisojen lisäksi järjestettiin myös yleisökilpailuja, joihin tuli osanottajia ympäri Kemijärveä, sekä Sodankylästä ja Savukoskelta.

3 Yhteistoimintaa naapuriseurojen kanssa

Yhteistoimintaa naapuriseurojen kanssa harjoitettiin mm. hirvenpyynnin merkeissä jo vuonna 1978. Silloin hirviä pyydettiin yksityismailla yhdessä Leväranta-Luokka-aavan kanssa (nykyinen Outisen Erä) ja Valtion mailla Enijärven Erän kanssa. Samat seurat ovat olleet yhteistyökumppaneita myös 1979. Levärannan kanssa ensimmäinen yhteistoiminta kesti pari vuotta ja Enijärven kanssa vuoteen 1981 saakka. Vaikka seuramme ja sen jäsenen ovat aikaansaavia ja vireitä toimeen tarttuessaan, niin on kuitenkin yksi asia, jonka kanssa ei ole hoppuilltu. 17.8.1980 on yleisen kokouksen päätös, jossa jäsenmaksut on päätetty periä tilillepanoina, mutta vielä vuonna 2004 se hoidettiin vanhan tavan mukaan ns. lupien myyjien kautta. Koirien käyttö metsästyksessä on pienin rajoituksin aina hyväksytty seurassamme. Vuonna 1980 on aikakirjoihin kirjattu, että hirvenpyynnin alkuaikoina voidaan mukaan ottaa sellaisiakin koiria, joilla ei ole näyttöä taidoistaan, mutta pyynnin pitkittyessä etusijalla ovat kokeneet koirat

3.1 Vuoden 1981 toiminnasta poimittua

Vuonna 1981 seuran talous on jo lievästi plussan puolella, kun puheenjohtajallekin päätetty ensimmäisen kerran maksaa puhelukuluja 250 mk. Samana vuonna on seuran jäseneksi virallisesti hyväksytty ensimmäinen nainen, Airi Korhonen (Törmänen). Hirvenhiihtoharrastus on uutena lajina myös otettu ohjelmaan vuonna 1981. Ensimmäiset jäsenten väliset hirvenhiihtokilpailut on pidetty 4.4.1981.

4 Koulu kyläseuran käyttöön 1983

Eräkämpän rakentamissuunnitelmat aloitettiin myös 1981, kun Aimo Javarus valittiin kämppääsian vetäjäksi. Vuonna 1982 valittiin edelleen kämppääjaosto Aimon vetämänä. Edellisenä vuonna se oli jo tehnyt ansiokasta valmistelu- ja suunnittelutyötä ja päätynyt noin 80 – 100 neliön metsästysmajaan, jonka rakentaminen hyväksyttiin yleisessä kokouksessa. Maanomistajajäsenet olivat lupautuneet luovuttamaan korvauksetta rakennuksessa tarvittavan puutavaran, joten hanke oli jo hyvällä mallilla. Ennen kuin eräkämpän pohjaa alettiin perustaa, saatiin tieto, että tyhjillään oleva kylän koulurakennus voitaisiin saada yhteisiksi tiloiksi. Uuden tiedon myötä lyötiin kämppääsiassa jarrut päälle ja otettiin koulun kohtalo selvitettäväksi. Kului vain vuosi ja kaupunki luovutti koulun kylätoimikunnan vastuulle ja näin sai seurammekin kipeästi kaipaamansa kokoontumispaikan. Metsästäjät tarttuivat jo samana vuonna 1983 työkaluihin ja maalipensseihin. Koulun rapistunut ulkopinta sai uuden maalin, ikkunat korjattiin ja maalattiin, sekä rakennus sähköistettiin. Työ tehtiin talkoilla Kemijärven kaupungin avustaessa rahallisesti materiaalin hankinnassa.

4.1 Ensimmäinen kokous koululla ja seuran hirvenhiihtäjiä SM -kisoihin

Ensimmäinen seuran kokous on pidetty koululla 14.8.1983. Yhdeksän vuotta oli kierretty kokousten kanssa talosta taloon. 1983 oli muutoinkin merkittävä vuosi. Seuramme jäsenet Voitto Suopanki, Rauno Javarus ja Jari Javarus pääsivät osallistumaan hirvenhiihdon SM-kisoihin Iisalmeen. Aimo Javarus toimi kuskina ja huoltajana.

5 Aktiivijäseniä muistetaan seuran viirillä 10 -vuotisjuhlassa

1984 oli jälleen neuvoteltu yhteistyöstä Levärannan kanssa hirvenpyynnin osalta. Tuolloin on päätetty yksimielisesti sallia ketun myrkkypyynti seuran alueella ja juhlittu Javaruksen Erän 10 – vuotistaivalta. 10-vuotisjuhlassa muistettiin seuran aktiivijäseniä seuran uudella viirillä. Viirin saivat pitkäaikaiset emännät Raija ja Kaisa Javarus, puheenjohtaja Taisto Kantola, sihteeri Aarre Javarus sekä Aimo Javarus, Kullervo Javarus, Mauno Lehtola ja Jari Javarus.

5.1 Ensimmäiset radiopuhelimet ja koiratutkat käyttöön

Vuosina 1985 ja 1986 otettiin metsästysharrastukseen mukaan jo nykyteknikkakin. Yhteyttä alettiin pitää radiopuhelimitse ja koirilla olivat uudet ihmeet, tutkapannat. Radiopuhelimien kuuluvuus ei ollut aina kovin hyvä, mutta keinot siihenkin keksittiin: rakennettiin tukiasema Kemilään ja Välihaloon, sekä Taisto Kantolan kämpälle Siurujoelle. Huonon kuuluvuuden vallitessa, ja pyynnin suuntautuessa huonon kuuluvuuden alueelle, komennettiin porukan nuorin tai muutoin tehtävään sopiva metsästäjä linkiksi korkean vaaran päälle tai torniin. Siellä se päivä rattoisasti kului. Koiran paikantamiseen tarvittavan antennin käyttö oli myös oma operaationsa. Ensinnäkin antenni oli niin suuri, että sitä oli kuljetettava repussa ja kun sen sitten avasi käyttökuntoon, ei sitä voinut käänellä kuin aukealla suolla tai järven jäällä.

5.2 Ensimmäiset hirvikokeet seuran alueella 1987

Vuonna 1987 vuosikokous oli hyväksynyt seuran jäseneksi Erkki Mikkosen, tulevan pitkäaikaisen sihteerin/rahastonhoitajan. Riistanhoitoyhdistyksen jäsen Aimo Javarukselle oli annettu tehtäväksi hillitä hirvilupien määrää Kemijärven alueella. Samana vuonna on otettu ensimmäisen kerran kantaa hirvikokeiden järjestämisestä seuran alueella. Päätös on ollut myönteinen, kuten jatkossakin. Metsästyssopimuksia on päätetty yrittää tehdä myös kylän ulkopuolella asuvien kanssa, joiden maat ovat seuran maiden sisällä, tai liittyvät niihin.

Jotta kaikki ei olisi pelkän muistin varassa, niin vuonna 1988 päätettiin kuvata hirvenpyynti videokameralla ja esittää kuvaus sitten peijaisissa. Kuvaa kyllä jonkin verran saatiinkin ja sitä täydennettiin myös peijaisissa. Nauhoja on vielä jäsenistöllä tallessa ja ovatpa niitä esitetty jälkipolvillekin.

Metsästysnautintoa on haluttu jakaa koko syksylle, sillä pyyntiporukalle on määrätty että viikossa saa kaataa vain yhden hirven. Ammuntatarkkuutta ylläpidettiin järjestämällä haasteammunnat Ketolassa. Taisi olla jo ainakin kolmas vuosi peräkkäin, ja seuralla oli kolme joukkuetta koossa.

6 Vuoden 1989 tapahtumia

6.1 Maanvuokraajia muistetaan

Maanomistajien huomioiminen aloitettiin 1989. Silloin on ensimmäisen kerran päätetty, että yksi aikuinen hirvi jaetaan maanvuokraajien kesken. Käytäntöä on jatkettu lähes katkeamatta nykyhetkeen saakka. Hirviköyhinä vuosina, jolloin lupamäärä on ollut minimaalinen, on siitä kuitenkin poikettu. Sammon osakkeista on päätetty myös luopua, eli panna ne myyntiin. Milloin osakkeet oli ostettu, siitä ei ole minulla tietoa.

6.2 Sihteerivaihdos ja riistakolmiolaskennat aloitetaan

Seuran uutena sihteerinä aloitti Seppo Suopanki. Aarre Javaruken yhtäjaksoinen pesti kesti siis 15 vuotta. Vuosi 1989 oli myös uuden riistakolmiolaskennan aloitusaika. Aikaisemmin kanalinuorviot oli tehty reittilaskennan perusteella. Nyt kuitenkin siirryttiin koko valtakunnassa pysyviin riistakolmioihin, joita alettiin kiertää sekä talvella että loppukesällä. Seura perusti ensimmäisen kolmion Javarusselkä – Suinanpalo alueelle ja myöhemmin toisen Komiovaara – Laitakangas – Hormukumpu alueelle. Niitä on sitten kierretty vuosittain, niin että ainakin toinen kolmio tulee laskettua joka vuosi, joskus jopa molemmat. Samalta vuodelta löytyy myös merkinnät kilpailujaoston valinnasta, eli yleisiä hirvenhiihtokilpailuja on alettu järjestää. Hieman myöhemmin ne ovat vakiinnuttaneet paikkansa Hankicupin avajaiskisana Pitkäperjantaina. Nappulahiihdoista on myös päätös.

7 Ensimmäiset naiset hirviporukkaan 1990

1990 seura liittyi jäseneksi Suomen Kennelliittoon ja aktiivista koiratoimintaharrastusta aloitettiin. Aloitettiin myös suunnitella haukkukokeiden järjestämistä, tuomarikoulutusta ja koiranäyttelyitä. Ensimmäiset naiset ilmoittautuivat hirviporukkaan. Mukaan tulivat Airi ja Leena Törmänen. Aivan tasavertaisina he eivät tulleet, kun eivät saaneet lihaosuutta, mutta ei heiltä peritty osuusmaksuakaan. Hirviporukan koko oli 30 metsästäjää. Lupia oli 7 + 3. Tuolloin hankittiin myös tarpeellinen lihasaha.

7.1 Panostus riistanhoitoon jatkuu 1991

Vuonna 1991 panostettiin riistanhoitoon. Nuolukiviä hankittiin 75 kpl, riistapeltoja perustettiin kolme, pajukoita raivattiin Löysäkästä, Sokasta ja Hormuojan varresta ja näädestä alettiin maksaa tapporahaa. Paria hirvitorniakin pystytettiin, ja otettiinpa kantaa koiraveroasiaan, ja johtokunnalle

annettiin valtuudet ottaa yhteys Riistanhoitoyhdistykseen ja neuvotella yhdessä, kuinka saataisiin käsittämätön koiravero poistetuksi. Kaksi vuotta seuran sihteerinä toiminut Seppo Suopanki luovutti tehtävät Reino Törmäselle.

1990 –luvun taitteessa oli yhteistoiminta naapuriseuroihin laajimmillaan. Hirviluvat haettiin yhdessä Ylikylän, Outisen ja Tohmon kanssa. Lupamäärä jaettiin seuroille keskinäisen neuvottelun perusteella ja jokainen pyysi ensisijaisesti omilla vuokramailaan, mutta mahdollisuus toisen seuran alueen käyttöönkin annettiin. Tähän olisi hyvä päästä myös tulevaisuudessa.

8 Olavi Ylisuutari aloittaa seuran puheenjohtajana 1992

Vuonna 1992 aloitettiin uuden puheenjohtajan Olavi Ylisuutarin komennossa. 18 vuotta peräsimessä ollut Taisto Kantola halusi välillä hieman hengähtää. Ei hän täysin sivulliseksi jäänyt, sillä kuitenkin hänet valittiin johtokuntaan. Hirvenhiihtoharrastus oli lisääntynyt ja seura liittyi Suomen Metsästäjäliittoon. Koululle, lihavajan eteen rakennettiin hirvien nylkypukki, joka sitten palveli aina syksyn 2004 kolmannen hirven nylkemiseen saakka. Silloin sen yläorsi petti ja nylkemisvaiheessa ollut ruho rojahti alas. Haaverista selvittiin lähes säikähdyksellä. Kalevi Suopangilta repesi hirviliivi ja jalkaan tuli mustelma. Lehtolan Mauno sai kolhun päähän, mutta paksutukkaisena kuulemma oman kertomuksen mukaan, selvisi vähällä.

Hirvien maastokuljetusta parannettiin ostamalla muovinen hirvipulkka. Sekin kesti saman aikaa kuin nylkypukki. Ensimmäiset hirventaljakaupat tehtiin Kemin Nahkatarvikkeen kanssa. Aikuisen hirven taljasta saatiin 70 mk ja vasan taljasta 40 mk.

8.1 Reino Törmänen luovuttaa sihteerin tehtävät Erkki Mikkoselle 1993

Vuonna 1993 vaihdettiin taas sihteeriiä. Kaksi vuotta sihteerinä ollut Reino Törmänen halusi jättää tehtävät nuoremmille ja puolikymmentä vuotta seuran jäsenenä ollut Erkki Mikkonen astui remmiin. Samana vuonna Kemijärven Yhteismetsä siirtyi hirvilupien osalta ns. huutokauppajakoon. Yhteismetsä haki luvat itse ja myi niitä sitten palstoittain eniten tarjoaville. Seurammekin on sittemmin osallistunut niihin joko seurana tai jäsenten yhteenliittymänä, ja liha on ollut ”halpaa”.

9 Voitto Suopanki puheenjohtajaksi 1994

Vuonna 1994 vaihtui seurassamme puheenjohtaja. Kaksi edellistä kautta peräsintä käännellyt Olavi Ylisuutari jätti tehtävät ja uudeksi johtajaksi valittiin Voitto Suopanki. Hänen toimintakaudelleen osui sitten useampikin seuran historian merkkipaalu. Noin 10 vuotta aikaisemmin alkanut hirvenhiihtoharrastus sai ensimmäisen merkittävän sinetin; seuramme jäsen Jari Javarus, Karhutunturin rajavartija, saavutti tavoitellun hirvenhiihdon Suomen mestaruuden Ilomantsissa. Toisen mitalinsa samoista kisoista Jari Javarus otti viestissä. Mitali oli hopeinen. Eikä Jarin saalis vielä jäänyt tähän, sillä saman vuoden kesäkisoissa hirvihölkässä, hän nappasi pronssia.

9.1 Seuran ensimmäinen koiranäyttely 1995

Seuraavana vuonna saatiin taas jotain uutta aikaiseksi. Seura järjesti historian ensimmäisen koiranäyttelyn. Näyttelyyn osallistui noin 170 pystykorvaista ja luppokorvaista (ajo-) koiraa. Näyttely sai runsaasti huomioita paikallis- ja maakuntalehdissä, olihan se pienen vähäväkisen maalaiskylän metsästysseuran taidon näyte osaamisesta ja yhteishengestä.

Vuonna 1996 saatiin vahvistettua seuran uudet nykyaikaiset ja tarkennetut säännöt. 14.9.1996 koululle kaivettiin kaivo vesijohdon vetämiseksi. Vuoden 1997 kovin urakka on ollut koulun katon uusiminen. Hirviporukkaan pääsemisen ehtona on ollut vähintään kahden päivän talkoot kattoremontissa. Tiukka on ollut ehto, kun lupiakaan ei ollut kuin yksi!

10 Taisto Kantola palaa puheenjohtajaksi 1998

Vuonna 1998 Taisto Kantola palasi kuuden vuoden tauon jälkeen jälleen seuran puheenjohtajaksi. Samaisen vuosikokouksen päätöksellä on seuraan hyväksytyt ensimmäiset vapaajäsenet: Kalevi Suopanki, Reino Törmänen ja Aarne Suopanki.

10.1 Hirvenhiihdon SM –kultaa Jari Javarukselle ja Enni Javarukselle

Hirvenhiihtorintamalta saatiin taas mainetta ja kunniaa, sekä kultaa. Jari Javarus voitti toistamiseen hirvenhiihdon henkilökohtaiset mestaruuden ja Anne Javarus hiihti, ampui ja arvioi Lapin Piirille kultaa voittaneessa naisten joukkueessa. Eikä kultaputki katkennut seuravanakaan vuonna kun mestariksi leivottiin Enni Javarus Pessalompolon kisoissa. Jari Javarus on täydentänyt mitalikaappiaan vielä vuonna 2002 pronssisella mitalilla.

30.7.1999 kävi seuramme omaisuudelle köpelösti; kettuloukko oli sahattu viranomaisten määräyksestä polttopuiksi. Olivat kuulemma tulkinneet, että olemme aloittaneet karhun pyynnin loukulla! Olisihan siinä ollut meillekin ihmettelemistä, jos kettuloukkuun olisi mennyt karhu, ja vieläpä pysynyt siellä kun loukku oli jo kesäksi laitettu niin, että se ei voinut edes sulkeutua. Ja olisiko nuo ketulle mitoitettut rangat paljon otsoa pidätelleetkään? No, tekeville sattuu. Lopulta viranomaiset korvasivat aiheuttamansa vahingon.

11 Uuden vuosituhanen toimintaa

11.1 Koiranäyttely

Vuonna 2000 seura järjesti historiansa toisen koiranäyttelyn. Toukokuun 20. päivänä oli koulun pihalla noin 200 koira koolla. Kyllä siellä haukuttiinkin, mutta sivistyneesti ja puhtaasti, olivat koirat kaikki rotukoiria. Edellisen näyttelyn tapaan mukana olivat sekä pystykorva- että ajokoirat ja uutena ryhmänä seisoja- eli kanakoirat. Syksyllä järjestettiin hirvenhaukkukokeet ja sitä perinnettä on sitten vuosittain vaalittu. Syksyisin on järjestetty kahdet kokeet. Koiria on ollut kokeissa enimmillään jopa 10 ja koemaastoja on saatu päiväksi käyttöön myös naapuriseuroilta. Kiitokset heille.

11.2 Haukkutuomarikoulutusta

Vuosituhanen vaihteen jälkeen on myös järjestetty pari kertaa haukkutuomarikoulutusta niin omille jäsenille kuin muillekin alasta kiinnostuneille. Kiinnostuneita on ollut paljon, yleensä luokkahuone täynnä, 30 – 40 henkilöä.

11.3 Vuoden 2000 Lapin paras metsästysseura

Ehkäpä tämän kaiken monipuolisen harrastustoiminnan hienoimpana saavutuksena ja seuramme saamana huomionosoituksena voidaan pitää meille vuonna 2001 luovutettua hirvipatsasta asiaankuuluvine kunniakirjoineen. Suomen Metsästäjäliiton Lapin Piiri oli valinnut Javaruksen Erän vuoden 2000 Lapin parhaaksi metsästysseuraksi. Saimme aukeaman verran palstatilaa valtakunnallisessa Jahti-lehdessäkin.

Kun kuluneen syksyn ennätysuuri hirvijahtikin 13 + 8 eli 21 ja Yhteismetsältä ostetut 2 + 1, siis yhteensä 24 hirveä on jo kolme viikkoa sitten saatu kaadetuksi, voidaan uusi vuosituhatkin katsoa alkaneen mallikkaasti. Ja kun seurassamme on nyt kauniimman sukupuolen edustaja ollut hirvenkaatajana; Enni Javarus kaatoi uroshirven Ylipaloon, uusi vuosi ja seuran uusi vuosikymmen tuo taas lisähaasteita, esim. ensi elokuussa ponnistellaan kolmannen koiranäyttelyn parissa.

Tämä hetki on jo historiaa, katsotaan luottavasti ja rakentavasti tulevaisuuteen.

(Historiikki esitetty seuran 30-vuotisjuhlassa syksyllä 2004)

Kiitos.

Esko Törmänen